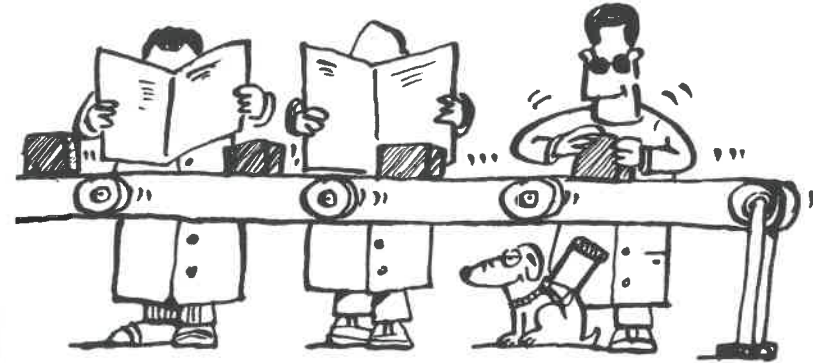

הדוגמה הבאה היא סיפור נפוץ בעולם היצרניות, שמדגים יפה את התהליך היצרתי.

קבוצת מנהלים במפעל קטן עסקה, בדיון השבועי, בבעיות ייצור ובהתמודדות איתן. אחד הנושאים שעלו היה ירידה בייצור, שנבעה מההתנהגות ומהיעדר המוטיבציה של קבוצת עובדים אחת - האורזים.

המשימה של קבוצה זו היתה לעטוף את המוצר בנייר עיתון ולאורזו בארגזים למשלוח. הבעיה היתה שהעובדים הקדישו יותר זמן לקריאת העיתון מאשר לאריזת המוצר. ומיותר לציין, שיעילותם של האורזים היתה נמוכה למדי, על-אף התמצאותם הרבה בענייני דיומא.

לאחר שמוצו הרעיונות השגרתיים, כמו שיחות מוטיבציה, אחד המשתתפים הציע להשתמש בנייר חלק לעטיפת המוצר. המנהלים גילו התעניינות אך פסלו את הרעיון עקב עלותו הגבוהה של הנייר החלק. מישהו אחר הציע עיתונים "בשפה זרה". זה לא היה רעיון רע, אבל גם הוא נדחה בגלל הקושי להשיג עיתונים בשפה זרה באותו מקום.

לבסוף, ברגע של תסכול מוחלט, הנפוץ בישיבות מנהלים כאלה, פאמלה פלטה, "למה שלא ננקר להם את העיניים?"

לא חלפה שנייה מרגע שה"רעיון" הועלה, ופרנק, בסגנונו השקט והרגוע אמר, "נשכור עיוורים לעשות את העבודה".

זהו זה! כמובן! איזה רעיון נפלא! והקבוצה הקדישה את שארית הישיבה לרעיון לשכור עיוורים.

נושאים כמו "מה לעשות עם אנשים שכבר עובדים פה - אנחנו לא רוצים להסתבך עם האיגודים המקצועיים" עלו ודרשו פתרון. לבסוף הוחלט לשלב את העיוורים בעבודה באופן הדרגתי, ולהציע לפורשים תפקידים שבהם ימצאו אתגרים חדשים ויפתחו מיומנויות חדשות, בלי שיקראו עיתונים על חשבון העבודה.

בסופו של דבר, הרעיון נחל הצלחה מסחררת. לא זו בלבד שיעילות האורזים עלתה פלאים, החברה גם גילתה אחריות ומעורבות קהילתית.

נקודת המפנה בישיבה היתה ברגע שבין הרעיון המגוחך ביותר, "לנקר להם את העיניים" לבין הפתרון החשוב, "לשכור עיוורים לעבודה זו". בחנו בקפידה כל אחת מהמיומנויות הבסיסיות.

סולם רעיונות

